

СОЦИАЛИСТИЧЕСКА ТРИБУНА

Един брой
1
левъ.

Седмичен орган на Окр. Комитетът на Социалдемократическите организации
ВАРНЕНСКИ ОКРЪГЪ.

Един брой
1
левъ.

Народен Университет = Варна.

УСТРОЙВА

въ театър „ЛАДА“ (бивши Ранковъ)

вторникъ 31 того, 9 часа вечерта

КОНЦЕРТНА

БОТЕВА ВЕЧЕРЬ

Съ участието на артистични и музикални сили. Взематъ участие и флотския оркестър и мъжския хоръ. — Билетитъ ще се продаватъ въ касата на театра отъ поведѣлникъ.

Комитета на Нар Университетъ.

Разтурване на общината и дѣлата на Комунистите.

Поради намѣненето закона за адвокатитъ и други грѣшници, повече партизански, частъ отъ общ. съвѣтници си подадоха оставката, като казаха. По законъ излиза близо половината отъ първоначално избранитъ общ. съвѣтници бѣха замѣнени съ подгласници.

Нѣколко пѣци се водиха пазарѣци съ буржуазнитъ партии за съставя на бъдещето управление, но не можеха да се споразумѣятъ, защото всички изхождаха отъ тѣсно еготилично гледище: всѣка една отъ тѣхъ искаше да има по-голяма частъ отъ властта за да може да настани на общ. трапеза по вече оной хора. Та наии за това много отъ тѣхнитъ хора бѣха станали комунисти!

Даже най-крайнитъ „революционери“ се съблѣзиха въ краткото си владуване и какви ли не щещъ аферѣ и аферки: трика, пострѣйки, доставки и пр. пр. Въ този ли замтежъ, напѣтитъ бурж. партии, като не се споразумѣха не си дадоха всички оставките. Само двама съвѣтници трѣбаше да дадатъ оставките си за да имаме на лице условията на закона за разтурване на съвѣта. Земедѣлцитъ нѣмаха нужда отъ цѣлата буржуазна оппозиция въ съвѣта. Тукъ именно изподоуваха момента националъ либералитъ. Земедѣлцитъ имъ обѣщаватъ въ бъдещата 3 членна комисиона едно мѣсто и общината е разтурена. Твърдѣ характерно за

„отечество опасителитъ“ либерализмъ, но още по характерно за „народо-властнитъ“ земедѣлци. Каква мила картина! Въ самото разтурване, по тоя начинъ на комунистич. общински съвѣтъ, нѣма нищо неважно. Разбира се, едно истинско народо-властническо правителство не може да игнорира съотношението на силитъ, то трѣбаше да тури въ 3 членната комисиона хора, които дѣйствително иматъ връзки и довърнето на гражданството Но... такава е теорията, а дѣйствителността е друга. Но не е това най-лошото. 3-членната комисиона ще управлява до новия изборъ, който ще трѣба да стане въ най-скоро време, а тѣквѣя ние ще имаме, съгласно закона най-рано прѣвъ, есенята.

Въпросътъ, който се поставя е: *наистина ли стѣна общественна необходимостъ, да свързатъ отъ сѣдната на нашата община главнитъ дѣйствувачи лица — комунистичитъ и да бѣдатъ замѣнени съ други.*

На този въпросъ може да се отговори и съ да и съ не.

Комунистичъ дадоха на властъ въ името на много обѣщания прѣвъ работничеството и главно прѣвъ маломогнитъ маси отъ крайнитъ квартали. Въ своитъ прѣдизборни агитации тѣ обѣщаваша такъвъ земелъ рай, който бѣше по съблѣзнителна отъ неговия на религиитъ.

Да не говоримъ за безграничната демагогия на малки и голями тѣхни агитатори за прословутата конфискация на прѣдметитъ отъ първа необходимостъ, за радикалното разтурѣние на жилищния въпросъ пакъ чрѣвъ спасителната конфискация.

Въ другитъ области прѣхрана, благоустройство, хигиена, училища — тѣ бѣха най-щедри въ *надаванетоъ* прѣвъ, въ и слѣдъ изборитъ. Съ една дума максималната програма на социализма и комунизъмъ прѣше да бѣде приложена, ако всемѣха въ свои рѣдѣ „комуната“ На „маломогнитъ“, „полупролетаритъ“ и „пролетаритъ“ въобще на всички ачуци и жажущи правди се отдаваше рѣдкия случай да взематъ своето участие въ своитъ собствени рѣдѣ. То имъ се поднаеше на тенсия. Каквото щатъ да казватъ тѣснитъ, но негнана е, че тѣ агитираха въ името на максималната програма. Разбира се, имаше въ тѣхнитъ редове хора съ честна мисль, които сами не вѣрваха, че то-я е възможно и послѣдователи на „чиститъ“ комунизъмъ се отказваха отъ работата въ общинитъ и въ парламента — послѣдователи на принципъ: „или всѣчки, или нищо.“ Това сѣ антипарламентариститъ „некрети.“ На тѣхъ не плетемъ вѣнци за похвала. Тѣ сѣ лоши противници. А казионнитъ комунисти въ общинитъ си сами не вѣрваха въ това що говорѣха. Тѣ бѣха типични демагози.

И така, тѣснитъ въ общинската си дѣйностъ, станаха *по-широки* отъ насъ, безъ сами да подозрѣватъ това.

Така тѣ въ общината работѣха на почвата на реформитъ, които сѣ възможни въ рамкитъ на капиталистическия строй.

Всички тѣзи реформи члѣката облекченостю на неосномна жметъ днесъ на маситъ. но не члѣката коренното прѣустройство на обществото.

Но да видимъ въ сѣщностъ какво ни дадоха.

Въ областта на прѣхраната. Вънѣго ентинъ хлѣбъ, дадоха — безсерамни и мръсна борба противъ нашата кооперативна фурна, която пекарваше по-хубавъ и добротечественъ хлѣбъ отъ общинскитъ, които влѣ стучанизовани отъ некадърнитъ, даваха и докладчествень хлѣбъ и загуба за общината.

Благоустройство. Не прѣдприеха посяванетоъ нито на една улица въ крайнитъ квартали. Не пострѣвяха ни едно жилище за бѣднитъ. Но въ замѣна на това, дадоха на града видъ на панаиръ съ многобройнитъ си бараци, въ които наоганна все отборъ вѣрни тѣхни хора. Разграбиха се много

общински мѣста отъ тѣхнитъ „маломогни“ и „полупролетари“, които пострѣвяха нехигиенни къщурки.

Електричество, водопроводи, канализация — нула. Остава всечко въ положението, което го свариха.

Училищно дѣло. Вънѣго безплатни пособия, храна, облекло и др. за бѣднитъ ученици, имѣто пострѣвяване на училищни помѣщения въ крайнитъ квартали, дадоха... трико, много много се разгесна отъ Г-жата на п. Кмета дори чакъ до реализирания актъ

Хигиена. Нула.

Бюджета бѣше идеално съгласенъ — никога да не се реализира.

Бюджетъ-за агитация само

Най-общественото, което тѣ извършиха въ „Комуната“ — то е, че назначиха на всички служби все свои хора, голяма частъ отъ които бѣха неподходящи за работата, които имъ бѣха дади. Създадоха и маса „слезкурни служби“ въ охраняване на своитъ партизани, които, ова богу, не липсваха — пришлѣци отъ буржуазнитъ котерии. Всичката тази армия, обаче, бѣше всекога готова да участвува съ еф-мействата си въ тѣхнитъ „акции“ — манифестации, събрания. Този калабалѣкъ се отплащаше...

Комунистичъ, ако бѣха хора на творчеството и реализма, биха могли съ една планомерна общинска политика да съдадѣтъ много за маситъ, но нищо не дадоха.

Въ всички области на своята общинска дѣйностъ, гдѣто тѣ можеха да работятъ само на почвата на *облекченостю*, личи пѣчатъ на случайностъ, безсистемностъ, некадърностъ, а нѣкадъ и просто прѣстѣжностъ. Защото тѣ бѣха раздѣсени въ своитъ схващания: едно схващане за „революцията“, което, ето на трѣпа на вратата и нечуждѣността отъ „дрѣвни“ придобивки, които развратяватъ „революционното“ съзнание на маситъ, и другото схващане, което дигтуваше жестока реалностъ, която ги тикаше къмъ реформи. При тази раздѣоенностъ, естествено е, че никакво творчество не е възможно. Тѣ компрометирахъ социализма; тѣ не дадоха нищо отъ значение за облекчене неосномното положение на маситъ. Ако прибавите и факта, че въ тѣхната орѣда имаше доста внушително число отъ хора дошли само за свои лични оъмѣтки, и да изподоуваатъ властта въ комуната че имате още една харак-

терна особенност на тѣхното управление — котонийността.

Затова наистина комунистите трѣбваше да си отидат. Но съвбоха отъ сцената не поради това, че бѣха смъкнати отъ маситѣ, тѣ трѣбваше, тѣ щѣха да бждат смъкнати, ако властта не бѣше прѣбрнала. Разочорването на маситѣ, които бѣха набрнали комунистите, бѣше почнало да се проявява. Замитнитѣ гори, които се обѣщаваша не се додоха и онова което можеше да се даде и то даже не се даде. Разващата и корупцията у тѣх бѣше дала своитѣ отрицателни резултати въ тѣхната организация, вече това се чувствуваше и имаше едно глухо роптане противъ вождоветѣ. Недоволнитѣ имаше много и за партията имъ наставаша не хубави дни. И ето, разтурянето на общината, стана за тѣх една добъръ пакождъ отъ неблагоприятното имъ положение.

Това патинише се пострѣща съ облекчение отъ страна на вождоветѣ. Комунистите трѣбваше да останатъ въ общината за да се окончателно компроментиратъ въ съзнанието на ония, чийто гласове тѣ взеха съ домогания и лѣжа. А сега тѣ се домогавна сиониза, защото ще иматъ още безсрамното да се прѣдставятъ за „мѣленици“.

Народния ни Университетъ.

На 22 и 23 т. м. др. Асѣвъ Цанковъ отъ София, държа въ градината на Народния университетъ при нашата организация два извънредно интересни конференции. Първата на тема: възможен ли е мира въ Европа и втория — държавна и личностъ Мѣлото не ни позволява да дадемъ единъ отговоръ отъ глѣди на дѣлното, дълбоко научни мисли. които др. Цанковъ разви прѣдъ отбраната аудитория, която го слушаше съ надрѣгнато внимание. Съ дълбока ерудиция, въорѣженъ съ деактивнически методъ на Марксизма др. Цанковъ анализирайки редъ обобщения отъ миналото и настоящето на човѣчеството даде ни картината на бждашето: Мирътъ е възможенъ само при едно социалистическо устройство на свѣта, което става и ще стане по оизата на яко помпческитѣ закони, тогава ще имаме истинсна свободна личностъ, която ще бжде въ хармония съ социал. държавна. Последната не ще бжде тормозъ за развитието на духовни сили на личността, а на противъ социалистическата държава ще укрепи още повече човѣшкия духъ за да хѣти къмъ нови простори на щастие. . . .

Вториято Народния Университетъ ще издаде въ отгѣлни брошурки двѣтѣ лекции на др. Цанковъ, които бждоха стенографирани.

Четете в. Соц. Трибуна и в. Народъ.

Христо Ботеву.

(По случай 45 годишния му юбилей).

Тожко, брате, се жѣе
Между глущи верабрава . . .

Ние можемъ само да се опишемъ отъ него, отъ неговия духъ, отъ неговото жезко чувство, отъ неговата всеобемща мисль. И така да го разбираме. Ние можемъ да го свърцаеме само по истиници и така да се приближимъ съ него, така да бжде достъпенъ той за насъ. Никъ, аскъ опитъ чрезъ сузъ анализъ да се стигне до дълбината на неговата сложна и велика душа, ще бжде само празно резонорство, досадна стѣкла на мисльта, която ще приближи вмѣсто да възвеличи. Генититъ възпристачъ, не се обясняватъ. Толковъ е той великъ и недостъпенъ за насъ. Билъ е и, изглежда, ще бжде той, великиятъ Ботевъ!

Роденъ въ недрата на Балкана, зарменъ и отразенъ въ него, той стана великъ като него, буренъ като него, загадченъ и тайственъ като него. Ботевъ е Балканътъ — двата символа на България, мощта на нейната природа и сила на нейния духъ. Отнемете Балкана отъ българската природа и тя поизне, мажете Ботевъ отъ българската мисль и тя ще издрѣвнѣе. Ту тѣжъ, ту мизъ, ту нѣжнѣжъ; ту гордъ, ту буренъ, ту страшенъ — туй е Балканътъ, туй е Ботевата душа. Познание Балкана, ще познаете тая душата на свърбгарина.

Въ хлѣбъ, въ всако мѣстѣ живуща
Брѣвта се иде въ жила вѣдува . . .

Началото на Край.

Тѣсницината у насъ е въ свои разгромъ. Ние отдавна прѣвричаме това и въ едно само сме се згътали: никога не мислѣхме, че той край ще настѣпи тѣй скоро. Причинитѣ за това сж много.

Ако цете и често физически, защото всѣко надуване, неминуемо ще трѣбва да лойде до своето логиченъ край на прѣвръщеніе — прѣвоянето. Това е толкова повѣрно изобщо за нашия младъ, неравнитъ. общественно-политически животъ, дѣто политиката на партиитѣ е политика на настроеніята, вмѣсто да бжде такава на идентѣ и социалната правда.

Тѣсницината, „комунистическата“ партия е нѣма никога нищо общо съ непосредствени общественъ животъ. Тя винаги е била далечъ и много далечъ отъ неговитѣ реални нужди и се е зугала въ мрака и мракъ е търпяла, за да проявява своето съществуване. Това става сега особено ясно, когато за тѣхъ е настѣпилъ вече началото на края. На тѣсницината партия вече не може да се гледа друго яче, освѣтъ като на дѣлничина, като партия, въ която лицова абсолютна сериозностъ.

„Комунистическата“ партия живѣе и възпитавъ своитѣ хора подъ настроеніето п убѣждението, че днесъ, утрѣ социалната революция ще се разрази и отведнѣжъ ще дойде рая на земята. Между това психологическо настроеніе и реалния нашъ животъ ливсваше всѣка логичностъ и тѣ не се постараха да разбератъ това. Тѣ стрѣгнахо се нгуенаха да служатъ на тая утрѣшна революция и понеже тѣ ще бжде утрѣ, тѣ не подбараха срѣдетата въ своитѣ дѣйствиа: демагогстваха най вулганно, заплашаха съ убийства и бѣснѣжи, отрицаваха всичко хоръ и такива дѣяности на днешния общественъ животъ, безъ които и тѣ не бѣха могли да съществуватъ като партия. Това вратоломъ улетчение ги доведе до абсурдъ за самитѣ тѣхъ, плодѣветѣ, на които тѣ сега обираатъ.

Тѣсницинтѣ въ своята лудостъ и папагалщина отрѣкоха демократизма и парламентаризма, за да се отрѣкатъ по такъвъ начинъ и като добри общественици и като марксистъ. Маркст, великиятъ учителъ и теоритикъ на социалното развитіе не ни учи така. Впихитѣ на човѣшкото развитіе не могатъ да се отрѣватъ и рушатъ: тѣ се замѣтатъ съ нови, надъ тѣхната материялна и духовна култура се гради и съвизжда новото. Надъ материялната и духовна култура на лѣвѣлото своята пѣснѣж буржуазно общество, социализма е повикавъ да съгради новото общество. Вечки дѣяности, резултатъ на вѣковното творчество на човѣшкия гений, ние ще наслѣдимъ и ще съградимъ бждещия човѣшки строй.

Такива дѣяности, като парламентаризма и демократизма отъ духовната и общественна култура на човѣчеството, ние ще взомемъ и доразвитъ въ нашето ново общество ще ги направимъ истински крѣпителъ и гарантѣ на бждещия свободенъ и независимъ човѣкъ! За това сме ние социалдемократи!

Тѣсницината у насъ си бѣ затворила очитѣ за нашата дѣятелностъ и бѣ станала агентъ на чужди интереси въ собствената си страна. Болшевиизма въ Русия, който е въ туй нещастно положение, че има държавната властъ въ рѣцѣтѣ си, въ извънземе на своята империалистична политика, търси агенти на всѣкъдѣ. И той ги замираше и то прѣвмудествено въ ориенталскитѣ глѣно развити страни, които тѣй, или иначе бѣха недоволни отъ европеийския съгласенски империализмъ и чрезъ болшевиизма творятъ своята национална политика. Така болшевиизма намѣри за свои агенти Кемалъ и Енверъ, а въ България нашитѣ „комунисти.“ Но болшевиизма въ Русия не върви и дѣлбокото наше и на социалистическа Европа убѣждение е, че нѣма да трѣгне. Това разбира се не може да не се огрази на плащанитѣ имъ агентства въ чужбина и тѣ

ще трѣбва да печенатъ като сапуени мѣхурѣ. Въ такова положение на безмилитна сж и нашата „комунистѣ“ — тѣ импузатъ и сили за надуване вече нѣматъ, и надутото ще трѣбва да се прѣсече.

Въ подробноститѣ на своята ширѣщадна политика, за възпитаніе на работничеството и маситѣ, тѣ само отрицателности донесоха. Работничеството навѣртраше се въ тѣхнитѣ редове, тѣ луменишорѣваха, маситѣ разгѣзваха, а у интелегенцията убиваха елементарното достоинство и революционенъ темпераментъ. Но здравото, неоквареното, честното се вече упомня и бързо ще намѣри своето мѣсто, случайното ще иде и отина вече да търси другъ „валѣжъ“, а разбурменото ще отиде при некрѣдитѣ — естественаа котчина на българската тѣсницинина.

Атентата въ София.

Цѣлата страна е грозно потрѣсена отъ отвратителното злодѣяние извършено отъ тъмна личностъ Първия въпросъ, който всѣки се задава е: чие е дѣло атентата?

Дали е това дѣло на отгѣлни личностъ, или на политическа група. Има наклонъ да вѣрватъ, че това е дѣло на оная политическа партия, която бѣше се закачилъ съ окръжко, че почна не легална тѣ си дѣятелностъ — комул. партиитѣ си, обаче, мислимъ, че „който е хвали, не пали“. Комунистѣтѣ отъ това прокламиране на своята не легална дѣятелностъ приличатъ на ония бабагини, който като заявятъ че може да убие нѣкого, пвадѣл революера и се провинкалъ „дрѣжте ме, че ще грѣмна!“ На правдоподобното тука при този атентатъ да се прѣдполага . . . че се възползава други, които иматъ нужда отъ подобни жестове — „дужоватъ оня, който заяви, че щѣ да грѣмъ“. . . . Неудобно е сега да се пише повече на тая тема. То ва явление въ нашия политически животъ ни показва, че настѣватъ врѣмена на тежки испитания, и чѣ потивисната демокрация въ страната трѣбва да бжде на прѣрѣдъ!

До партиитѣ Организации и групи въ Варненски Окрѣжъ.

Другари,

Окрѣжния комитетъ като въ прѣлъ видѣ, че конгресътъ въ кооперациитѣ е опрѣдѣленъ да стане на 9, 10, и 11 юни и чѣтъкъ отъ другаритѣ, които щѣ рефериратъ на Окр. Сбирка, опрѣвѣстена въ миналия брой на вѣстника за 12 юни, че взематъ участие въ кооперативния конгресъ, рѣши да отложи Окр. Сбирка за 19 с. м., за което моли вѣщето удобрѣние.

гр. Варна, 24 У 1921 год.

Съ друг. поздравъ:
Окрѣжния Комитетъ

Грудовата повинност и комунистът.

Няма общинско управление на което политиката в толкова кратко време да е фазирала по всички линии както на нашите случайни общинари, които по всички въпроси вършат тъкмо обратното на онова за което си драха гърлата, до като димнат и вземат гласът на работничеството.

Знаят се фалшивите им и демагогски бюджетни. Безобразното раздаване на хълбинит купони; ако ли комунист или близакът на „вождовете“ независимо от материалното ти състояние, ще имаш купон, иначе ще имаш един от епитетите „контра-революционер“ „продажник“ и ли „буржуазнооръжие“ които въмето купон се раздаваха от новопокръстените комунисти, почувствали че еж-власт. Има ли нужда да се приказва как се раздаваха: дървата, люмири и всички продукти, които общината раздаваше, а някои и още раздава? Кой не е видял хайлачката на одновити общински служители — въжканиит ирайни карти и табл по кафезетата а ватршнит четейки вѣтници по масит и събирайки помощи на всевъзможни партизански фондове от гражданит които отиват за услуги въ общината? как става изстанияването чиновници, служители и работници въ общината, по единствения план, да е комунист, и щом е такъв той притежава способноста за всяка работа.

Всичко това ако се вършеше от друг общински състав само на една четвърт, комунистът биха правили не всеки ден а всеки час протести и митинги, но при едно условие разбира се, ако е министър на вътрешнит работи „крводека“ Пастухов, защото при земолдичит нѣкакси е неудобно... Но думата им бѣше за грудовата повинност. Както всичко друго, така и съ нем се прави най-долна партизанщина. Ако е от нашит че му се намъри работа колкото за форма: писарь, рапиенъ, а въ кравет озу чей въ морската градина или разсалдица, гдѣто сутрин за 1—2 часа и слѣд обѣд 1—2 се смѣта за два дни, та четит „революционери“ да си отбият теобата без да си напунат голѣмата работа. Нѣщо повече, има свѣдѣния, че се използват трудоваци за събиране данѣкъ и помощи за покупка на новия им клуб. Това не само е нечестно и неморално но е дѣло прѣтѣжление. Но за комунист има ли чест, морал и прѣтѣжление всичко за тѣх е позволено: дѣлата оправдава ерѣдната.

От друга страна тия умници, „вацитици“ на работничит и маломогачит не можах да направят и това малко, което буржуазния съвѣтъ на София направя като подкрѣпа на бѣднит трудоваци и като улеснение на работничит за ѣдрното отпуса по 1—2

хѣба на нуждащит а за второто рѣшава всеки трудовакъ да работи въ собствения си квартал. Това е голѣмо улеснение за работничит на и всеки ще чувства че работи за задоволяване на собственит си нужди Въ Варна и въ това отношение се върши голѣма демагогия и партизанщина; — гражданит от крайнит махали се пращат на работа чак въ „Полверджика“ което ще им отнеме за ѣжт повече от 4 часа за отиване и връщане и само пѣтя ще ги прѣмори. Нима не можеше за там да се пратят, ако е толкова необходимо, трудоваци живущи въ „Сесъ севмест“, за които пѣтя ще се съкрати на половина? Нима и за тия дребни работи никому не дожда на ума, на тѣ претенциознит за умност и съобразителност комунарни ръководители?

Всичко това заслужава по сериозното внимание на работничит, врѣме е вече не да се слуша какво се приказва, а какво се върши. „Комунара“ съ нищо не може се оправда гдѣто остави бѣднит трудоваци без подкрѣпа; тѣ за всичко си омиват ръцѣт като Пилата; — Министерството не отвърдило рѣшенето — това не намалява вината на комунарит, тѣ трѣба да знаат да вземат рѣшения не за демагогия а за истинска подкрѣпа на бѣднит трудоваци. Но това тѣ никога не са желали, — всодното проловутит тезис не им позволяват да вършат положителна работа на и тѣхната теория им казва, че правит стоемаи и тѣнит умове ще направят революцията и ще докарат блаженното царство. Работник — Трудовакъ.

ХРОНИКА

Един партиен другарь, който не иска да му съобщаваме името, възхитен от нашата съмио-ост и инициатива, въ тия трудни врѣмена, да издаваме социалистически вѣстник, подари на редакцията на „Трибуна“ Социалистическа Трибуна, 120 килограма печатарска хартия, отъ същата на които печатане днешния брой на вѣстника. Въ чест на щедрия дарителъ той брой издаваме двоенъ.

Редакцията е трогната от тоя жест на другаря и му най сърдечно публично благодари.

Насроченит за втори пътъ на 29 т. м. набори за училищия настоятели сж наново отсрочени, вѣроятно чакъ за есента.

Абонирайт се за сп. „Социалдемократъ“. Купете си юбилейния Ботевъ листъ.

На 5 юний, 10 ч. пр. обѣд въ театръ Ранковъ ще се състои третия конференция на Народния Университетъ. Ще говори народния прѣдставителъ др. Д-ръ П. Димитровъ на твърдѣ интересната тема „Демокрация, социализъм и бошевизъм“. На същата тема Д-ръ Джидровъ говори въ София.

Голѣма литературно-музикална вечеринка съ подобрани номера, изпълнени от музиканти и артистични сили, ще даде на 31 т. м. въ театръ Ранковъ Народния Университетъ при Вар. Раб. Социалдем. Организация, по случай 45 години отъ смъртта на Христо Ботева.

Вслѣдствие на подаване оставки, въ сѣбота биде разтурена Варненската комуна и замѣнена съ тричленна комисия състоеща се отъ Г-да Пекаревъ прѣдседателъ и членове: инж. Ил. Христовъ и Д-ръ Вочевъ, отъ които пърнит двама землѣдѣлци, а послѣдния национал-либералъ. Разбира се нѣкаква революция не стана при тая промяна: „Страшнит“ комунисти мирно и тихо напуснаха мекит и удобни ѣмекит кресла. Новит на борби биле насрочени за 2 октомврий.

Слѣд бомбения атентат извършенъ на „Кирилъ и Методи“, върху дѣлата въ София, гражданството, като не е могло да залови атентатора, се е отнавило къмъ клубовет на комунистит при Шаренки Мостъ и ул. „Кирилъ и Методи“ и въ простѣта си е подпалило и изгорило до основи първия, а втория е разрушенъ. Не знаемъ до колко гражданството е имало основание да търси възмездие за извършеното безумно и безчовѣчно прѣтѣжление, отъ комунистит по тая послѣватъ, съ постоянит си викнит съ революция и неограни борби въ което, впрочемъ ние не вѣрваме, принудиха гражданството да търси въ дѣло въско прѣтѣжление комунистически актъ.

Кучо, което не знае да лае, само докарва вѣлка въ кошарата.

Същата вечер, когато „комунара“ биде разтурена, въ електр. отдѣление (пож. к-да) е избухналъ пожаръ, който е унищожилъ частъ отъ архивата. Каватъ, че пожара билъ умнишенъ, за да се прикрие нѣщо. Има си частъ до тамъ да сж стигнали нашит комунисти!

Една голѣма частъ отъ чиновничит въ Вар. община сж облекчение поерѣщана изгонването на комунистит отъ управлението тамъ, защото се това свеняват по нѣколко десетки лева на мѣсецъ, които сж бивали принудени да плащатъ, за да запозят мѣстата си като чиновници, на комунистическата организация въ видъ на абонаменти за вѣстници, леки вноски, данѣци за купуване хана и пр.

Нека тричленната обпикава комисиия прѣвѣри, дали комунистит, които по нѣколко дни прѣтѣ, оедмнатата отъ както заеха общината, заемата „Запа Съединение“, за публичия събрания, вечеринки, сѣнѣки и пр. сж плащали сѣрѣшениетъ наемъ за това „Запа Съединение“ бѣше обрѣната на тѣлески клубъ и почти никому другиму не биваше давана.

Един „дѣв.“ комунистъ оповѣна въ брой 29 на още по „дѣвата“ „Искра“ съдѣлалъ просто шефротитъ, но вѣрвѣ фактъ:

„Събиратъ се тѣснѣцитъ на партиенъ събрание въ тавана, за да разискватъ какъ „по-бѣсково“ да отразуватъ *продадениа манифестация*“

Въ това врѣме (пуста златъ) притѣта жандармерия, ето щомъ се отъ 30 чѣловѣка. Покаяна събрание то да се развиде.

И знаете ли какво чудо на чюдесата стана?

Този „босен“ партиенъ авангардъ отъ 200 чѣла подъ волѣтелството на кекавитъ мащарини: Авр. Яковъ, П. Житаровъ и др. отъ страхъ жѣдѣоси, вѣшава да остане до сутринята въ клуби. Но, чудо, тѣзи 200 души „революционери“ дѣла ноцъ свиха въ тавана на клуба съ шипетата въ рѣцѣ за мажа мѣждатъ!

Невѣротно, но фактъ.

„Рѣшителна борба“ водимъ... Това чудо е станало въ гр. Бургасъ.

За 24 т. м. нашит комунисти бѣха свикали публ събрание въ зала „Съединение“, но не знаемъ защо, властта не разрешила на оратора имъ да говори и тѣснѣцитъ, бевъ да направятъ революция, сж разотипани.

Въ с. Нозлудна нашит другари сж опомогнали да се основа женска социалдемократ група, която се причислява къмъ женския социалдем. съюзъ. Пожелаваме успехъ на другаритъ.

Отъ 1 септемврий, стигнало взетото рѣшение въ тавнодѣшната сесия на Търговската Камара, въ Варна ще се открие Више Търговско училище — Академия.

Оплаватъ ни се граждани, че водата въ чешмитъ въ втория частъ на морската градина била сѣрѣши и завчера на правдѣлата на Кирила и Методия дѣлата сж жадували. Нека се пусне водата.

Другаритъ партийни членовъ да побрѣватъ да изплатятъ членскит си вноски за до края на парт. година чрѣзъ другаря Ив Златарски, домакина на клуба, за да може б врѣме мѣстния комитетъ да прѣготви и прѣдвѣтния годишния отчетъ. Другаря Златарски се намира винаги въ клуба.

Илѣзълъ е бр. 1 на в. Стоворъ, органъ на обединенитъ народно-прогресивит въ града на.

ОПРЪДЪЛЕНИЕ

№ 1897

Варненският Окръжен Съдъ, въ разпоредително заседание на 8 май 1921 година въ съставъ: Пръдседателят чл. М. Маждраковъ, членове: Ев. Воденчаровъ с. к. Дим. Стойновъ, при зам. прокурора: Киро Цецевъ и подсекретаря: Ив. Симеоновъ, слуша доложеното отъ члена: М. Маждраковъ частг. гр. дело № 438/921 заведено по молбата на Георги Н. Надаршевъ отъ гр. Варна, обжалва, за усъновяване на малолетната Еморфуза Коста Димитрова отъ гр. Варна.

О П Р Ъ Д Ъ Л И:

Допуща усъновяването на малолетната Еморфуза Коста Димитрова отъ гр. Варна, отъ Георги Н. Надаршевъ отъ гр. Варна.

На първообразъ подписаха: Пръдседателят чл. М. Маждраковъ, членове: Ев. Воденчаровъ и с. к. Д. Стойновъ, подсекретаря: Ив. Симеоновъ.

Върно:

Пръдседателъ: П. Бяновъ.
Секретарь: Г. Стойновъ.

ШИВАЧНИЦА
 "ЕЛЕГАНТЕНЪ КОСТЮМЪ"
 на
 СТОЯНЪ КУЮМДЖИЕВЪ
 ул. Драгочанъ № 21
 Приготвява всички костюми по най-келерниятъ журналы.
 Изработка честа и бърза.

Провадийско Лозаро-Винарско Кооперативно Дружество „ГРОЗДЪ.“

П О К А Н А

№ 123

гр. Провадия 16 Май 1921 год.

Поканватъ се кооперативнитъ членове на Провад. Лозар. Винар. Коопер. „Гроздъ“ да присъствуватъ на I общо годишно събрание въ гр. Провадия на 5 юни 1921 год. въ салона на Христо Ангеловъ въ 10 часа пръди обядъ.

Събрането ще има слъдния дневенъ редъ:

- 1) Докладъ на Управителния и Контролния Съвети и одобряване съветитъ и освобождаване отъ отговорностъ Управителния и Контролния Съвети и постоянното присъствие.
 - 2) Удобръние дъйствиата и ршенията на Управ. Съветъ по облагодоряване на тази годишнитъ лози и съветитъ по тѣхъ и склоченията въ тази цѣль вземъ отъ Провад. Поща. Банка.
 - 3) Опръдѣляне размѣра на сумата, до която кооперацията може да сваджавя, вида и размѣра на взема и размѣра на лихвитъ, който кооперацията ще плаща и взема на заемитъ.
 - 4) Гласуване бюджета за 1921 година.
 - 5) Разни въпроси.
 - 6) Присмане оставката на Управителния и Контролния Съвети и и бране нови членове на Управителния и Контролния Съвети.
- Въ случай, че събрането не се състои по пелвяване на 2/3 отъ чл. новетъ кооператори, то се отлага за слъдния недѣленъ день 12.VI. също помѣщение и часъ и се счита законно неважкимо отъ брой на явилитъ членове.

Отъ Управителния Съветъ.

ИЗВЛЕЧЕНИЕ

Отъ Приходо-Разходния дневникъ на 31.XII 1920 год. на Провад. Лозаро-Винар. Кооперация „ГРОЗДЪ.“

ПРИХОДИ	СУМА		РАЗХОДИ	СУМА	
	лева	стг.		лева	стг.
Отъ 687 дѣла по 50 лв	34350	—	За гладки американ. лози	30000	—
„ продажба на лози	55256	—	„ облагородени лози	176160	—
„ взема	141610	—	„ капитал. команд. и др.	9470	1
			„ инвентарни вещи	1182	2
			„ авансата на пост. персоналъ	3150	4
			„ авансата на връм. персоналъ	4550	—
			„ урѣвнене наличность въ касата	703	7
	231216	—		231216	—

Касиеръ-Счетоводителъ: Владиславъ Мариновъ.

Контроленъ Съветъ: { Ст. С. Поповъ.
Ал. Панайотовъ.

БАЛАНСЪ

на 31 Декемврий 1920 год.

АКТИВЪ			ПАСИВЪ	
лева	стг.		лева	стг.
30000	—	Въ гладки америк. лози	34350	—
120904	—	„ облагородени „	176160	—
1182	20	„ Инвентаръ		
17170	10	„ Длъженди		
703	70	„ Наличность		
169960	—	Капиталъ въ 687 дѣла	34350	—
		Кредитори	135610	—
			169960	—

Касиеръ-Счетоводителъ: Вл. Мариновъ

Контроленъ Съветъ: { Ст. С. Поповъ.
Ал. Панайотовъ

ДОКЛАДЪ

На Пръврителния Съветъ при Провадийската Лозарска Кооперация „ГРОЗДЪ“ въ I-то общо годишно събрание.

Г-да Кооператори,

Съгласно закона за кооперативнитъ здружавания и устава на кооперацията, прѣждедихме и провържихме съиткитъ на кооперацията за 1920: които започнаха операциятъ си отъ 18 Декемврий 1920 год. до 31 Декемврий сѣщата година и намѣрихме приписаното отъ насъ извлече отъ дневника и баланса на кооперацията редовно извлечени и върни, къ Ви прѣдставяме за одобряване и освобождаване отъ отговорностъ на управителния и контролния съвети, за дѣлата нѣкъ прѣвъ отчетната 1920 гр. Провадия, 16 Май 1921 година.

Контроленъ Съветъ: { Стефанъ С. Поповъ.
Александръ Панайотовъ

САПУНЪ САПУНЪ „УМБРЕЛА“

ОТЪ АНГЛИЙСКАТА КЪЩА

J. Crossfield & Sons Ltd Warrington

Коннурира „СЪНЛАЙТЪ“ по качество

По цѣна **ПО-ЕВТИНЪ 100 ЛВ.** на каса

ДЪРЖИ КОЖАТА МЕКА и СВЪЖА

Каси 8, 10, 12 унции

ПРЕДСТАВИТЕЛИ ДЕПОЗИТОРИ:

САПУНДЖИЕВЪ & РАДЕВЪ — ВАРНА

САНТИМАЛИ — ДЕЦИМАЛИ

Децимална работилница

ДЖАМБАЗОВЪ & ХРИСТОВЪ

Булевардъ „Мария Луиза“, № 17 — Варна.

Изработва съвършено нови **децимали и сантимали.**

Поправя: децимали, сантимали, вѣзни кантари и драмове.

Въ работилницата ни има винаги готово изработени **децимали и сантимали.**

Земледѣлци! Не изпускайте случая

ЛЮБЕНЪ СТАНЧЕВЪ дългогодишенъ машинистъ по вършачки приема да ремонтира всѣкакъвъ видъ вършачки инетвари, като за съвн поставя и опитни машинисти подъ свой контролъ.

Адресъ: Л. Д. Станчевъ 18 линия № 25, Варна.